

KRONIEK

nen geloven, dat geen ander over Van Eeden had geschreven. Slechts een enkele maal voert Verwey een „stil toernooi”, zo o.a. waar hij uiteenzet (pag. 111) waarom hij zijn critiek van 1894 op *Ellen* en *Johannes Viator* nooit

deed herdrukken. Te vermoeden is, dat hij hier antwoordde op Dr Kalff's onderstelling (pag. 79 a.w.), dat Verwey zelf achteraf zijn critiek onrechtvaardig vond.

A. Zijderveld

V A R I A

EEN STUK VAN RACINE IN HET NEDERLANDSCH

Het is misschien goed, te weten dat men thans een der beste stukken van Racine, zijn *Phèdre*, ook in een behoorlijke Nederlandsche vertaling kan lezen; velen trouwens weten het al, o.a. doordat deze vertaling gebruikt is voor de Amsterdamsche opvoering van *Phædra*, waarin Charlotte Köhler triumpfen heeft gevierd.

Ze is van de hand van Dr Jan Walch, hetgeen al dadelijk de verwachting wettigde dat ze goed zou zijn.¹ Walch immers is neerlandicus van studie en een talentvol Nederlandsch schrijver; bovendien is hij eenige jaren, als privaat-docent aan de Sorbonne, in Frankrijk woonachtig geweest. Dat deze omstandigheden hem in staat moesten stellen, zoowel den oorspronkelijken tekst goed te begrijpen, als de benoodigde woorden en wendingen te vinden voor een ongeveer adequate weergaaf in onze taal, lag voor de hand.

De verwachting is bewaarheid. Walch zelf zal de eerste zijn om toe te geven dat zijn tekst niet gelijk in waarde is aan dien van Racine. Vele terecht beroemde, indrukwekkende versregels uit het oorspronkelijke werden in het Hollandsch wat vlakker, wat bedaarder, wat gemoedelijker, en het rythme is hier en

daar een beetje gedwongen. Het was een prijzenswaardig streven, de alexandrijnen van Racine weer te geven door zesvoetige, jambische regels, twee aan twee rijmende, evenals in het Fransch, maar het was ondoenlijk op die wijze de volmaaktheid te bereiken; ik zou trouwens niet weten op welke andere wijze dat wèl mogelijk zou zijn geweest. Een deel van de bezwaren, die men tegen deze vertaling gevoelt, ontmoet men overigens evenzeer bij het lezen van Racine zelf; ik bedoel monotonie en plechtstatigheid. Alles bij elkaar genomen, moet men het waardeeren, thans dezen duidelijken, niet onwelluidenden en over het geheel correcten Hollandschen tekst tot zijn beschikking te hebben.

J. T.

DE JONGSTE NEDERLANDSCHE LETTERKUNDE VOORWERP VAN NIEUWE STUDIE

Van de zeer bekende *Historische schets van de Nederlandsche Letterkunde* door prof. De Vooy is aan het einde van het vorige jaar de zestiende druk verschenen.² Het meest merk-

¹ Verschenen bij P. N. van Kampen, te Amsterdam, in 1939. — ² Bij J. B. Wolters te Groningen.